

Als de nood aan de man is

'OUDERS SPRINGEN GRAAG BIJ'

De samenwerking met ouders van bewoners op de Schoorstraat 4-05 in Udenhout loopt gesmeerd. Tot een ongelukkige bezetting van de weekenddienst de boel even op scherp zet. Nu weten het team en de ouders elkaar beter te vinden dan ooit.

Ouders die meehelpen met de grote schoonmaak, of cliënten brengen en halen bij een uitje naar de Beekse Bergen: op Schoorstraat 4-05 is dat de normaalste zaak van de wereld. Teamleider Lisa Wolffensperger: 'De bewoners hebben een ernstige verstandelijke beperking en zijn tussen de 20 en 36 jaar oud. Jongvolwassenen dus. Hun ouders zijn betrokken, komen vaak langs of halen hun kind op voor het weekend. Dat is iets wat met de jaren zo gegroeid is.'

Nood aan de man

Toch loopt het op een zeker moment stroef, in een periode dat corona huishoudt en het team met veel ziekteverzuim te maken heeft. Lisa: 'We gingen het weekend in met twee invallers in plaats van twee vaste begeleiders. Heel vervelend, maar we kregen het niet anders geregeld. Dat zorgde voor onrust bij de ouders.' Kort na dat weekend zitten Lisa, een persoonlijk begeleider en hun manager met de ouders rond de tafel, op een al eerder geplande oudervergadering. Lisa: 'Ouders spraken eerst hun onvrede uit. Daarna zijn we samen gaan kijken naar mogelijkheden en oplossingen. Stel dat het niet lukt met ten minste één vaste begeleider op de groep te staan, hoe zien jullie het dan graag? Daaruit bleek dat ouders het willen weten als we niet kunnen waarborgen dat er minstens één vast gezicht is. En dat ze bereid zijn om bij te springen als de nood aan de man is. Dat waren ze al, maar nu spraken ze het hardop uit.'

Sleutelmoment

Het blijkt een sleutelmoment te zijn in het contact tussen team en ouders. Concreet levert het een WhatsAppgroep op, met de ouders en de teamleider. 'We delen er algemene zaken in die voor iedereen van belang zijn, zoals de komst

Persoonlijk begeleider Dennis Vromans en teamleider Lisa Wolffensperger in gesprek met ouders.

van een nieuwe collega. Als we niet kunnen voldoen aan de streefafspraak van minstens één vaste begeleider tijdens een dienst, dan laten we dat ook weten. Alleen al die mededeling

'In mum van tijd stonden ze op de stoep'

vinden ouders prettig.' Soms vraagt Lisa de ouders om actief mee te denken over een oplossing. Zoals laatst, toen het ernaar uitzag dat ze rond het avondeten mankracht te kort kwamen. 'In mum van tijd stond een van de ouderechtparen op de stoep.'

Wederzijds vertrouwen

Persoonlijk begeleider Dennis Vromans herinnert zich die avond nog goed. Hoewel er op het laatste moment toch een invalkracht werd gevonden, kwamen de ouders evengoed. Daardoor kon Dennis in alle rust de invaller de woning laten zien en tekst en uitleg geven. Ondertussen kookten de ouders, begeleidden ze de maaltijd en ruimden ze de boel

op. Dennis: 'Die nabijheid was op dat moment zo wezenlijk. Fantastisch dat ze insprongen. Of ik het spannend vond? Nee, ik had het volste vertrouwen erin. Ook omdat ik goed met ouders kan opschieten. Met dit stel dus ook. Sowieso heb ik graag contact met verwanten en ben ik geïnteresseerd in hun verhaal. Tijdens mijn opleiding vond ik dat al een mooie kant van het werk. Veel mede-studenten zagen ertegen op; ik zag het juist als iets leuks.'

Opgelucht

Na die geslaagde avonddienst buitelen de complimenten in de WhatsAppgroep over elkaar heen. Lisa: 'Iedereen was blij en trots met de inzet van deze ouders. We hadden het echt samen opgelost. Een opluchting, ook voor mij. Want in eerste instantie vond ik het toch moeilijk om zo'n vraag te stellen. Als professionals zijn wij uiteindelijk verantwoordelijk voor het leveren van de zorg. Schieten we niet te kort als we om hulp vragen? Maar we hebben met de ouders afgesproken dat ik het in de groep gooi als we met iets omhoog zitten. En dat wordt dus als prettig ervaren.'